

H 1927. december 17-én született Kisbénen. Középiskolai tanulmányait a komáromi Bencés Gimnáziumban végezte, gépészmérnöki oklevelet a Budapesti Műszaki Egyetemen szerzett 1950-ben.

Az anyagtudományok területén végzett kutatásai alapján a műszaki tudomány kandidátusa címet érte el, műszaki doktori oklevelét 1970-ben kapta meg a BME-n.

Egyetemi tanulmányai befejeztével, 1950-ben a Textilipari Kutató Intézetben kezdett dolgozni, először mint tudományos segédmunkatárs, majd munkatárs, 1960-tól tudományos osztályvezető, majd főosztályvezető volt.

1973-tól tudományos igazgatóhelyettese, 1986–1990 között, nyugdíjazásáig igazgatója volt az intézetnek.

Széleskörű szakmai és kutatási munkásságot fejtett ki. Foglalkozott a textilanyagok szerkezete, tulajdonságai és elhasználódásuk közötti összefüggések feltárásával, az orientált polimerek kifáradását és törését okozó fizikai folyamatokkal és az azokat jellemző molekuláris elmélet kidolgozásával, a korszerű ruházati, egészségügyi és műszaki textíliákkal és vizsgálati módszereikkel, és az ezekhez szükséges műszerek kifejlesztésével.

DR. HAJMÁSY TIBOR

Több ösztöndíjban részesült. Megkapta a Magyar Tudományos Akadémia kutatói ösztöndíját (1951–52), a Ford Alapítvány kutatói ösztöndíját, tanulmányozta az USA-beli North Carolina State University (1964–65) ill. a francia Institute Textile de France szervezetét és tevékenységét (1977).

Fő feladatának tekintette a Textilipari Kutató Intézet (a későbbi INNOVATEXT) szervezetének és érdekeltségi rendszerének alkalmassá tételét az átfogóbb, gazdaságilag is megalapozott feladatok vállalására és a kidolgozott innováció ipari bevezetésére. 1980-ban a hazai textil- és textilruházati ipari kutatás-fejlesztés összefogására és hatékonyságának javítására négy ipari szakágazatban K+F szaktársaságokat hozott létre.

DR. HAJMÁSY TIBOR

Részt vett a korszerű egészségügyi textíliák kifejlesztésében (MEDTEXT). Megszervezte a kelet-európai országok textilipari kutatóintézeteinek nemzetközi mérés technikai együttműködését. Nyugdíjazását követően tudományos szakértői és tanácsadói tevékenységet folytatott.

A BME vegyészmérnöki karának műszálgártó szakmérnöki tagozatán részt vett a Szálmechanikai vizsgálati módszerek tantárgy oktatásában, a textilvegység szakmérnöki tagozaton pedig a Textilfizika tárgy előadója volt.

A Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesületnek 1950-től folyamatosan tagja. Éveken át részt vett a minőség-szabályozó és anyagvizsgáló szakosztály, valamint az egyesület nemzetközi kapcsolatok bizottsága munkájában.

Számos hazai és külföldi konferencián tartott előadást kutatási munkáinak eredményeiről, az ipar és a tudomány szakterületére eső fejlődéséről.

Az MTA szál- és rosttechnológiai bizottságának tagja, a szál- és rostfizikai albizottság titkára volt.

Ma is tagja az MTA köztestületének.

Az Országos Műszaki Fejlesztési Bizottság plénumában is dolgozott, 1973–1990 között az Európai Textil Kutató Intézetek Igazgatói Tapasztalat-csere Munkacsoportjának (GEDRT) tagjaként tevékenykedett.

Több nemzetközi és hazai országos, ill. tárcaszintű kutatási-fejlesztési program döntéshozó testületének volt tagja ill. irányítója.

Nevéhez számos fejlesztés, kiadvány és publikáció fűződik (5 szakkönyv, 125 műszaki-tudományos közlemény és előadás, 10 szabadalom, 30 hazai és nemzetközi szabvány kidolgozása). Szakmai szerkesztője volt az Országos Műszaki Információs Központ és Könyvtár (OMIKK) által kiadott Textilipari szakirodalmi tájékoztató c. kiadványnak.

Eredményes tevékenységét számos elismeréssel jutalmazták: 1965-ben a Kiváló Feltaláló kitüntetés arany fokozatával, 1983-ban a Munka Érdemrend ezüst fokozatával tüntették ki. 2000-ben megkapta a BME által adományozott arany, majd 2010-ben a gyémánt diplomát.